

Fra H. Hertz til S. Hertz. Kbhvn.d. 12te Febr. 1831

Kjære Broder. Igaar stod Efterretningen om den raadgivende Forsamling af Provindsialstænder, som Kongen har givet ikke blot Holsteen, men hele Danmark (indrettet efter den i Preussen 1823 indførte) i Statstidenden. Der var netop dengang en stor Mængde Studerende [s. 22](#) forsamlede i Studenter-Foreningen, da Statstidenden ud paa Aftenen ankom. Glæden over Efterretningen var saa almindelig, at man strax besluttede i Ledtog med en Hoben Regentsianere, at bringe Hs. Maj. et Vivat. Henimod 200 i Tallet marscherede vi ud paa Amalienborg, silde paa Aftenen og som vi stod og gik. Thi Studenterne, der have helliget Oplysningen deres Liv, vilde ikke lade sig den Glæde betage, at være de Første, der nedlagde for Thronens Fod Taksigelsen for en saa vigtig, og i sine Følger saa uberegnelig Velgjerning, der staaer i den nøieste Forbindelse med Folkets fremskridende Cultur. Da vor Ankomst var meldt Hs. Majestæt, indlodes vi paa Amalienborg-Pladsen og udbragte der et ofte gjentaget Hurra, der vel ikke vandt Betydning ved vort Antal, men ved Styrken af vore Følelser. Umiddelbart derefter kom Hs. Maj. ned til os paa Pladsen og takkede os med faa, hjertelige Ord, hvorpaa vi, efter et fornyet Vivat, atter vandrede hjem, hver til sit. — (Denne Beretning, der er autentisk, da jeg selv var med, kan Du godt optage i Din Avis, naar Du har pyntet noget paa Udtrykkene.)

Classe-Lotteri Sedlen skal jeg besørge og være halvt med. Som jeg hører, spiller Du endnu bestandigt i Talloppet, hvad endeligt [s. 23](#) ogsaa Lessing gjorde. Men Du har Held deri, og det er det bedste ved Spasen. Jeg spiller saa godt som aldrig hverken i Taleller Classelotteriet (i det sidste har jeg aldrig spillet). Min Lykke er neppe tyk i dette Punkt; saameget deshellere understøtter jeg den med Din. — — Jeg veed ikke, om jeg har skrevet Dig til, at jeg, efter Anmodning af Professor Petersen, har skrevet en sagtens nøieseende, men i det Hele meget lemfældig Recension over Oelenschlägers Tvillingbrødrene i Damask. Jeg veed endnu ikke, om Selskabet ^{*)} har antaget den, og troer, at de deri fremsatte Theorier, saa soleklare de ogsaa forekomme mig, ville ved deres Nyhed møde Modstand. — Din Dom om Andersen er ganske i Overeensstemmelse med mine Anskuelser om denne halvgale Poet. No. 2 af Epistlerne i den falske flyvende Post, der ligesom No. i nærmest er stilet mod Heiberg, behandler denne paa en lumpen, næsten oprørende Maade. Fornemmeligt Slutningen (som Kjøbenhavnsposten har optaget) og hvori der siges, at hvad Heiberg i sit Riimbrev til Gjengangerbrevenes Forfatter har skrevet om Dr. Møhl (noget af det hjerteligste og meest gribende, jeg i lang Tid har læst) ordentligt seer ud, »som om han [s. 24](#) havde meent, hvad han skriver.« Er det ikke afskyeligt? Hvem formaaer at opkaste sig til Dommer over en Mands inderste Tanker? 10)

Ved Gjengangerbrevene har forunderligt nok Baggesen vundet en Popularitet, som han, i det mindste i den sidste Periode af hans Digterliv, aldrig havde. Man raaber ideligt paa, at Baggesen dog er een af vore største Digtere, og er — det er bogstaveligt sandt — ikke langt fra i den Grad at lade sig henrive af Illusionen, at man troer, at Brevene virkelig komme fra ham.

Undskyld dette jadskede Brev, der tager sig hæsligt ud mod Dine correcte, velskrevne til mig. Hilsen fra Alle. Levvel og skriv snart.

Din hengivneste Henrik Hertz.

P. S. Forleden Aften skulle flere Skuespillere have gjort et Selskab for Overskou og — bekrandset ham! Det er saavist for tidligt. — Dog veed jeg ikke, om Beretningen er ganske at lide paa.